

EEN TERUGBLIK OP ZESTIG JAAR LIDMAATSCHAP VAN DE NGV

Hoewel mijn genealogische belangstelling al tot de jaren veertig teruggaat, was het in 1951 dat ik lid werd van de Nederlandse Genealogische Vereniging. Deze heeft vooral in de beginjaren van mijn genealogisch onderzoek een belangrijke rol voor mij gespeeld, enerzijds door de Contactdienst, anderzijds door de bijeenkomsten van de afdeling 's-Gravenhage en Omstreken. Toen daar de functie van secretaris vacant werd, heb ik mij beschikbaar gesteld, maar het afdelingsbestuur vond mij (terecht) te jong en dus werd een compromisoplossing gevonden: de heer P.W. Paludanus werd secretaris en Hans Jacobs tweede secretaris. Mijn taak werd het maken van korte verslagen van de gehouden lezingen, ter plaatsing in de Haagsche Courant.

Mijn archiefonderzoek ging aanvankelijk niet van een leien dakje: op het Haagse gemeentearchief was ik weliswaar direct al welkom, maar de leeszaalambtenaar van het Algemeen Rijksarchief, de heer H. Brouwer, vond mij - in korte broek - nog veel te jong, zodat mijn onderzoek stagneerde: verwijzingen in Haagse archiefstukken naar die van andere plaatsen kon ik niet vervolgen, en nadat ik niet voor de eerste keer weggestuurd was en aan mijn vader verzocht had in mijn plaats het onderzoek te doen, heb ik een gesprek aangevraagd met (de bekende latere hoogleraar) J.L. van der Gouw, destijds de rechterhand van de Algemeen Rijksarchivaris. Ik herinner mij nog dat ik doodnerveus was, maar de heer Van der Gouw begreep mij en stapte met mij naar de heer Brouwer. Deze kreeg ervan langs: "Meneer Brouwer, als er zo'n belangstellende jongeling komt, dan moet u die niet wegsturen, maar u moet zijn interesse bevorderen." Ik ben op het ARA sindsdien allervoorkomendst behandeld.

Ook op het gemeentearchief in Leiden kwam ik al vroeg. Tijdens de middagpauze keek ik in het Van der Werfpark naar de daar wandelende en pijprokende studenten. Dat leek mij wel wat, voor later. In juni 1952, toen ik vijftien jaar was, verscheen mijn eerste artikel "De stichters van het Sint-Annahofje op de Hooigracht te Leiden" in het tijdschrift De Navorscher, een reactie op een in dat blad verschenen bijdrage van Dr. H.P. Schaap. Jammer genoeg zou de verschijning van dat tijdschrift in 1960 na 98 jaargangen gestaakt worden, de allerlaatste pagina werd gevuld door Godfried Bomans en mij.

Naast het genealogische onderzoek in Nederland - betreffende mijn vaderskant - bezocht ik tezelfdertijd tijdens vacaties in Diepholz (Neder-Saksen), waar mijn moeder vandaan kwam, de Pfarrämter (pastorieën) in de omgeving. Later volgden de staatsarchieven in Hannover, Munster en elders, maar bovenal sinds 1967 het Hessische Staatsarchiv in Marburg. Een overgrootmoeder van mij kwam uit Hessen en bleek over adellijke voorouders te beschikken, die mij in no time de begeerde afstammingslijnen naar Karel de Grote verschaften.

Meer inspanning kostte de bewijsvoering voor mijn afstamming van een onwettige dochter van een Hessische landgraaf uit de vijftiende eeuw, maar die inspanning werd beloond met een afstamming van tal van historische persoonlijkheden, op wier namen en daden ik voor het tentamen middeleeuwse geschiedenis tijdens mijn geschiedenisstudie in Leiden (1955-1962) zo had zitten blokken.

Terugblikkend was ik in de jaren zeventig het meest productief. Mijn beste artikel acht ik "Die Verwandten des letzten Edelherrn von Homburg (+ 1409)" in het Niedersächsisches Jahrbuch für Landesgeschichte van 1978. Ook heb ik nog enkele bijdragen aan De Nederlandsche Leeuw geleverd, o.a. in 1985 over de verwantschap van Rembrandt met Philips van Leyden.

Momenteel houd ik mij voornamelijk bezig met mijn website www.jacobs-schumacher.eu, waarop men behalve mijn kwartierstaat en enkele recente onderzoeken ook diverse vroegere artikelen van mijn hand, veelal in geactualiseerde vorm, kan aantreffen.

In januari 2012 heeft de voorzitter van de afdeling Rijnland van de NGV, Hans Endhoven, een oorkonde uitgereikt aan Hans Jacobs, die reeds meer dan 60 jaar lid is van de NGV.